

На основу члана 62 став 5 Статута Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 201/2018, 207/2019 и 213/2020), Савет Универзитета у Београду, на седници одржаној 25. јуна 2020. године, донео је

ПРАВИЛНИК О УНИВЕРЗИТЕТСКОМ ОМБУДСМАНУ

Члан 1.

Овим Правилником се, на основу Статута Универзитета у Београду, ближе уређују надлежност, положај и начин рада Универзитетског омбудсмана (у даљем тексту и: Омбудсман), као и поступци саветовања, посредовања и утврђивања повреде права, које он спроводи у циљу заштите права, интереса и слобода чланова универзитетске заједнице и унапређења квалитета образовног процеса и рада Универзитета.

Члан 2.

(1) Универзитетски омбудсман је независан и самосталан орган Универзитета који штити права, интересе и слободе чланова универзитетске заједнице и ради остварења тог циља контролише законитост и правилност рада органа, тела и служби (у даљем тексту: органа управе) Универзитета у Београду и његових чланица (високошколских установа, научних института, Универзитетске библиотеке, осталих зависних правних лица и организационих јединица Универзитета); спроводи поступке саветовања, посредовања и утврђивања повреде права учињене актима, радњама или нечињењем органа управе; издаје препоруке и предлаже мере након извршене контроле и спроведеног поступка; даје мишљење о прописима Универзитета и његових чланица и иницира њихове измене или допуне из перспективе очувања и унапређења права и слобода чланова универзитетске заједнице.

(2) Под члановима универзитетске заједнице подразумевају се чланови универзитетске академске заједнице у смислу члана 9 став 1 Статута Универзитета у Београду, лица која су стално или привремено запослена на Универзитету, као и лица која сматрају

да им је повредом права чију заштиту траже онемогућено да стекну статус члана универзитетске заједнице и лица која траже заштиту права везаних за свој ранији статус члана универзитетске заједнице.

(3) Универзитетски омбудсман се стара о заштити и унапређењу права и слобода чланова универзитетске заједнице загарантованих Уставом, законом, другим прописима и општим актима, на основу и у мери одређеној Статутом, овим Правилником и другим општим актима Универзитета, у случају када о тим правима и слободама одлучују органи управе Универзитета или његове чланице.

(4) Универзитетски омбудсман није надлежан за заштиту права и слобода лица чије остваривање није у непосредној вези са припадношћу универзитетској заједници у смислу става 2 овог члана.

(5) Ради унапређења рада органа управе Универзитета и његових чланица, Универзитетски омбудсман контролише и целисходност рада тих органа, уколико су испуњени услови из става 3 и 4 овог члана.

(6) Универзитетски омбудсман се посебно стара о заштити и унапређењу специфичних права и слобода чланова универзитетске академске заједнице у смислу члана 9 став 3 Статута Универзитета у Београду (академске слободе), као и о заштити и унапређењу других специфичних права и слобода у вези са положајем члана универзитетске академске заједнице.

(7) Универзитетски омбудсман сарађује са Заштитником грађана Републике Србије, Омбудсманом Града Београда, Повереником за слободан приступ информацијама од јавног значаја и заштиту података о личности, Повереником за заштиту равноправности и другим органима јавне власти надлежним за заштиту права и слобода грађана, у складу са Уставом, законом и општим актима који регулишу рад тих органа.

(8) Универзитетски омбудсман сарађује са међународним асоцијацијама и другим релевантним телима посвећеним заштити слобода и права грађана, односно чланова академске заједнице, у складу са законом и прописима Универзитета.

Члан 3.

(1) Универзитетски омбудсман није надлежан да контролише рад Ректора, Одбора за професионалну етику, Сената и Савета Универзитета.

(2) Универзитетски омбудсман за свој рад одговара Савету Универзитета, с тим да Савет не може да издаје омбудсману инструкције и налоге у вези његовог рада и утврђене надлежности.

Члан 4.

(1) У свом раду Универзитетски омбудсман се придржава следећих начела:

1) Независности: Универзитетски омбудсман је независан у свом раду и не прима инструкције и налоге од органа Управе Универзитета и његових чланица нити од било ког трећег физичког или правног лица са или ван Универзитета, у складу са законом.

2) Неутралности и непристрасности: Универзитетски омбудсман има неутралан и непристрасан однос према свим учесницима у поступцима које води. Универзитетски омбудсман поступке из своје надлежности спроводи у складу са расправним начелом, дајући право и могућност свим странама да у потпуности изнесу своје аргументе и доказе, и третирајући потпуно равноправно аргументе и доказе свих страна.

3) Поверљивости: Универзитетски омбудсман и лица која му помажу у раду дужни су да током поступака које воде третирају као поверљиве податке и сазнања до којих дођу у вршењу својих активности. Поверљивост не представља препреку за обраћање омбудсмана Универзитету и његовим чланицама, односно њиховим органима управе, као и надлежним државним органима и другим институцијама у оквиру обављања мисије заштите права и слобода чланова универзитетске заједнице. Поверљивост не представља препреку за предузимање мере објављивања података и сазнања о учињеним неправилностима и противправностима као и за објављивање одговарајућих података и сазнања у годишњем и посебним извештајима Савету. Универзитетски омбудсман и лица која

му помажу у раду дужни су да чувају тајност података и докумената који су проглашени за поверљиве у складу са важећим прописима и да поштују прописе у области заштите података о личности.

4) Неформалности: Универзитетски омбудсман има слободу у тражењу, предлагању, спровођењу и примени свих законитих и целисходних средстава, путева и начина за заштиту права, интереса и слобода чланова универзитетске заједнице и унапређење квалитета образовног процеса и изван редовних процедура, у складу са законом, другим прописима и општим актима Универзитета.

(2) Универзитетски омбудсман се у свом раду придржава Етичког кодекса и стандарда поступања Међународне асоцијације омбудсмана (The Code of Ethics and Standards of Practice of the International Ombudsman Association) и Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду.

(3) Начела из ставова 1 и 2 овог члана која се односе на Универзитетског омбудсмана, односе се и на сва лица која му помажу у раду.

Члан 5.

(1) У циљу заштите права, интереса и слобода чланова универзитетске заједнице и унапређења рада органа управе Универзитета и његових чланица, Универзитетски омбудсман:

1) врши контролу поштовања конкретних права и слобода чланова универзитетске заједнице спровођењем поступка утврђивања повреде права или пружањем добрих услуга, посредовањем и давањем савета и мишљења о питањима из своје надлежности;

2) поступа на општи начин ради унапређења стања у области за коју је надлежан, износећи мишљења о законима, другим прописима и општим актима и њиховој примени из перспективе заштите и унапређења права и слобода чланова универзитетске заједнице;

3) подноси иницијативе за измену или допуну или доношење нових прописа и других општих аката Универзитета или његове чланице, ако сматра да до повреде права чланова академске заједнице долази због недостатака у прописима.

Члан 6.

(1) Универзитетски омбудсман покреће поступак контроле законитости и правилности рада органа управе Универзитета или његове чланице у вези поштовања конкретних права и слобода чланова универзитетске заједнице (члан 5 тачка 1 овог Правилника), по притужби члана универзитетске заједнице или по сопственој иницијативи.

(2) Пре подношења притужбе подносилац је дужан да покуша да заштити своја права у одговарајућем правном поступку.

(3) Универзитетски омбудсман ће упутити подносиоца притужбе на покретање одговарајућег правног поступка, ако је такав поступак предвиђен, и неће покретати поступак утврђивања повреде права док не буду исцрпљена сва остала расположива правна средства.

(4) Изузетно, Универзитетски омбудсман може покренути поступак и пре него што су исцрпљена сва правна средства, ако би подносиоцу притужбе била нанета ненадокнадива штета или ако се притужба односи на повреду принципа добре управе, посебно некоректан однос органа управе према подносиоцу притужбе, неблаговремен рад или друга кршења правила етичког понашања запослених у органима управе Универзитета или његове чланице.

(5) Чињеница да подносилац притужбе није употребио расположива правна средства, не спречава Универзитетског омбудсмана да врши поступак саветовања из члана 9 и поступак посредовања из члана 10 овог Правилника.

(6) Анонимне притужбе или притужбе које поднесу лица о чијим правима, интересима и слободама се у конкретном случају не ради, неће бити узимане у обзир, али могу бити извор сазнања за покретање поступка по сопственој иницијативи.

(7) Притужба се подноси у писаној (електронској, уз скениран потпис подносиоца, или потписаној штампаној или својеручно написаној) форми, доставља се путем електронске поште, препоручене или обичне поштанске пошиљке или предајом на писарницу Ректората, и садржи: назив органа управе Универзитета или његове чланице на чији се рад односи (или само назив

Универзитета или чланице, уколико странка не може да тачно одреди који орган управе је надлежан за њен случај), опис повреде права, чињенице и доказе који поткрепљују притужбу, податке о томе која су правна средства искоришћена и податке о подносиоцу притужбе. У прилогу притужбе подносилац прилаже доказе којима располаже.

(8) Притужба се може поднети најкасније у року од две године од извршене повреде права члана универзитетске заједнице, односно од последњег поступања, односно непоступања надлежних тела у вези са учињеном повредом права члана универзитетске заједнице.

(9) На захтев подносиоца притужбе стручна лица из члана 17 став 3 овог Правилника, су дужна да му, без накнаде, пруже стручну помоћ у састављању притужбе.

(10) Ради олакшања сачињавања притужби Универзитетски омбудсман сачињава образац притужбе и објављује га на званичној интернет страници Универзитета у Београду, као и посебној интернет страници Универзитетског омбудсмана.

Члан 7.

(1) Универзитетски омбудсман је дужан да поступи по свакој притужби осим:

1) ако предмет на који се односи притужба не спада у надлежност Универзитетског омбудсмана;

2) ако је притужба поднета након истека рока за подношење;

3) ако је притужба анонимна или поднета од стране неовлашћеног лица;

4) ако притужба не садржи потребне податке за поступање, а подносилац недостатак не отклони ни у накнадном року одређеном за допуну притужбе, нити се обрати за стручну помоћ у отклањању недостатка.

(2) Уколико услед разлога из става 1 овог члана нема основа за поступање Универзитетског омбудсмана, омбудсман ће закључком одбацити притужбу, о чему је дужан да обавести подносиоца, уз навођење разлога за одбацивање.

Члан 8.

(1) Након подношења притужбе или приликом вршења контроле законитости и правилности рада органа управе Универзитета или његове чланице по сопственој иницијативи, Универзитетски омбудсман може да:

1) даје савете члановима универзитетске заједнице о правним средствима путем којих могу да обезбеде поштовање својих права и слобода односно спрече њихово кршење или издаје саветодавна мишљења на захтев члана универзитетске заједнице или органа управе Универзитета или његове чланице (у даљем тексту: поступак саветовања);

2) посредује између чланова универзитетске заједнице и органа управе Универзитета или његове чланице који одлучују о правима и слободама тих лица (у даљем тексту: поступак посредовања);

3) спроводи поступак утврђивања повреде права учињене актима, радњама или нечињењем органа управе Универзитета или његове чланице предузима одговарајуће мере ради њихове заштите (у даљем тексту: поступак утврђивања повреде).

(2) У зависности од околности сваког појединачног случаја, и водећи посебно рачуна о властитој непристрасности и ефикасности и економичности у поступању, Универзитетски омбудсман ће се определити који ће од поступака из претходног става применити, да ли ће применити само један или више њих, и уколико се определи да примени више њих, да ли ће их применити истовремено или сукцесивно и којим редоследом, с тим да ће, по правилу, када год је то оправдано, прво покушати да дође до обострано задовољавајућег решења кроз поступак саветовања и/или поступак посредовања.

(3) Универзитетски омбудсман може да покрене поступак саветовања или поступак посредовања и када члан универзитетске заједнице не поднесе притужбу, већ му се обрати са молбом за пружање добрих услуга, давање савета или посредовање, док се поступак утврђивања повреде права може покренути искључиво

на основу поднете притужбе члана универзитетске заједнице, или, изузетно, по сопственој иницијативи омбудсмана, у случају постојања сумње да је наступила или ће наступити тежа повреда права члана универзитетске заједнице.

(4) Универзитетски омбудсман ће у сваком случају покренути поступак утврђивања повреде ако заинтересовани члан универзитетске заједнице не успе да коришћењем правних средстава предложених у поступку саветовања обезбеди поштовање својих права и слобода, односно спречи њихово кршење и ако не успе поступак посредовања.

Члан 9.

(1) У поступку саветовања Универзитетски омбудсман ће обавестити заинтересованог члана универзитетске заједнице о томе која правна средства му стоје на располагању ради обезбеђења поштовања његових права, интереса и слобода односно спречавања њиховог кршења, и даће му информације које су неопходне за доношење одлуке о коришћењу неког од тих средстава или му препоручити покретање поступка посредовања. У поступку саветовања Универзитетски омбудсман се неће упуштати у оцену да ли је притужба основана или не, нити ће прикупљати податке неопходне за давање такве оцене, али има право да се обрати органу управе Универзитета или његове чланице ради добијања података неопходних за поступање, који је дужан да му тражене податке достави.

(2) У складу са начелима неформалности и поверљивости, уколико се члан универзитетске заједнице обрати Универзитетском омбудсману без подношења притужбе, али уз молбу (која може бити и поверљиве природе) да му помогне давањем савета или тумачења прописа, омбудсман ће поступити у складу са ставом 1 овог члана (пружање добрих услуга члану универзитетске заједнице).

(3) На захтев или уз сагласност члана универзитетске заједнице који је поднео притужбу или се обратио Универзитетском омбудсману сходно ставу 2 овог члана, омбудсман може донети саветодавно мишљење поводом конкретног случаја за који му се члан универзитетске заједнице обратио.

(4) Саветодавно мишљење из става 3 овог члана Универзитетски омбудсман упућује члану универзитетске заједнице који га је тражио или се сагласио са његовим доношењем и органу управе Универзитета или његове чланице на који се случај односи. Уколико обе стране прихвате саветодавно мишљење и известе омбудсмана да су поступили по њему, Универзитетски омбудсман закључком обуставља поступак уколико је поднета притужба, а у случају да притужба није била поднета, поступак се окончава на неформалан начин.

(5) Орган управе Универзитета или његове чланице може затражити од Универзитетског омбудсмана да му поводом конкретног питања или појединачног случаја пружи саветодавно мишљење, које нема карактер Препоруке из члана 11. овог Правилника (пружање добрих услуга органу управе).

(6) Уколико се саветодавно мишљење из става 5 овог члана да у вези предмета за који је поднета притужба, а орган управе прихвати саветодавно мишљење и поступи по њему, Универзитетски омбудсман ће применити правило из члана 11 став 11 овог Правилника.

(7) Орган управе Универзитета или његове чланице који је непосредно виши у односу на орган управе против ког је поднета и притужба Универзитетском омбудсману или је покренут поступак саветовања по било ком основу из овог члана, и надлежан је да одлучује поводом уложеног правног средства, може се обратити омбудсману пре одлучивања о уложеном правном средству и затражити саветодавно мишљење.

Члан 10.

(1) Посредовање је поступак у којем стране (орган управе Универзитета или његове чланице и заинтересовани члан универзитетске заједнице) добровољно настоје да спорни однос реше путем преговарања, уз помоћ Универзитетског омбудсмана, који странама помаже да постигну споразум. Посредовање се примењује у спорним односима у којима стране могу слободно да располажу својим захтевима, ако законом или другим прописом

није прописана искључива надлежност другог органа, без обзира да ли се спроводи пре или после покретања другог поступка.

(2) У поступку посредовања Универзитетски омбудсман ће предузети мере ради успостављања контакта и комуникације између субјеката укључених у ситуацију поводом које је поднета притужба или поводом које сматра да има основа за његово поступање по сопственој иницијативи, и настојаће да заједно са тим субјектима изнађе решење које је задовољавајуће за обе стране.

(3) Универзитетски омбудсман може да покрене поступак посредовања и када није поднета притужба, већ му се члан универзитетске заједнице обратио у складу са чланом 9 став 2 овог Правилника.

(4) Универзитетски омбудсман може да покрене поступак посредовања и на предлог органа управе Универзитета или његове чланице, без обзира да ли је поднета притужба поводом истог случаја, уколико оцени да је посредовање најбоље средство за решавање тог случаја.

(5) Универзитет и његове чланице, односно њихови органи управе, имају обавезу да се одазову на позив Универзитетског омбудсмана за успостављање контакта и комуникације и да у доброј вери учествују у покушају изналажења решења. Члан универзитетске заједнице који је поднео притужбу има обавезу да се одазове на позив Универзитетског омбудсмана за успостављање комуникације и контакта, а уколико то одбије, а омбудсман оцени да нема елемента за покретање поступка утврђивања повреде права, закључком ће обуставити поступак.

(6) Универзитет и његове чланице, односно њихови органи управе дужни су да се укључе у поступак посредовања у најкраћем року, а најдаље у року од 15 дана од пријема позива који им у том циљу упути Универзитетски омбудсман и да именују овлашћеног представника који ће учествовати у комуникацији и контакту и имати мандат да води преговоре у име органа управе.

(7) У покушају изналажења решења у поступку посредовања, Универзитетски омбудсман ће своје предлоге и укупну активност заснивати на праву, правичности и моралу и настојати да се ситуација

реши уз очување угледа, академског достојанства и интереса обе стране. Уколико стране постигну писани или усмени споразум (поравнање) којим се решава предмет притужбе, Универзитетски омбудсман ће закључком обуставити поступак када га обе стране обавесте да је споразум у потпуности спроведен, а уколико притужба није била поднета, поступак се завршава на неформалан начин.

(8) Уколико орган управе Универзитета или његове чланице одбије да поступи у складу са чланом 10 ст. 5 и 6 овог Правилника, такво поступање односно нечињење ће се сматрати повредом Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду у смислу чланова 12 и 16 Кодекса, и омбудсман је овлашћен да покрене поступак против одговорног лица органа управе у складу са актом Универзитета који регулише рад етичких комисија и етичког одбора, то јест изрицање етичких мера у оквиру Универзитета.

Члан 11.

(1) Уколико не одбаци притужбу и не приступи поступку саветовања или посредовања или се ти поступци заврше без проналажењазадовољавајућегрешењазасвестране, Универзитетски омбудсман ће обавестити орган управе Универзитета или његове чланице на чији се рад односи притужба о наводима из притужбе и изнетим и предложеним доказима и захтеваће од њих да му доставе одговор, чиме започиње поступак утврђивања повреде права.

(2) О покретању и завршетку поступка Универзитетски омбудсман обавештава подносиоца притужбе, као и орган управе против којег је поднета притужба.

(3) Ако процени да је то потребно или уколико орган управе то изричито захтева, Универзитетски омбудсман ће уз обавештење из става 1 овог члана приложити и копију притужбе и уз њу приложених доказа.

(4) Омбудсман може да, у нарочито оправданим случајевима, органу управе Универзитета или његове чланице не открије идентитет подносиоца притужбе.

(5) Уколико поступак покреће по сопственој иницијативи, Универзитетски обудсман ће обавестити орган управе Универзитета

или његове чланице поводом чијег рада покреће поступак о својим сазнањима и разлозима за покретање поступка и о доказима којима располаже и захтеваће од њих да му доставе одговор.

(6) О свом поступању из претходних ставова овог члана, Универзитетски омбудсман ће без одлагања обавестити заинтересованог члана универзитетске заједнице.

(7) Органи управе Универзитета или његове чланице дужни су да одговоре на све захтеве Универзитетског омбудсмана, као и да му доставе све тражене информације и списе у року који он одреди, а који не може бити краћи од 15, нити дужи од 60 дана.

(8) Изузетно, у случају опасности од настанка ненадокнадиве штете, Универзитетски омбудсман може дати и краћи рок за давање одговора, с тим да је дужан да то писмено образложи уз поднет захтев.

(9) Уколико орган управе Универзитета или његове чланице одбије да поступи у складу са чланом 11 став 5 овог Правилника у остављеном року, такво поступање односно нечињење ће се сматрати повредом Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду у смислу чланова 12 и 16 Кодекса и омбудсман је овлашћен да покрене поступак против одговорног лица органа управе у складу са актом Универзитета који регулише рад етичких комисија и етичког одбора, то јест изрицање етичких мера у оквиру Универзитета.

(10) Уз одговор из ставова 1 и 3 овог члана, органи управе Универзитета или његове чланице дужни су да Универзитетском омбудсману доставе и све доказе у прилог својих тврдњи којима располажу или да укажу на то где је могуће прибавити такве доказе.

(11) Ако орган управе Универзитета или његове чланице против ког је поднета притужба сам отклони недостатке, Универзитетски омбудсман ће о томе обавестити подносиоца притужбе и оставити му рок од 15 дана да се изјасни да ли је таквим поступком задовољан. Ако подносилац притужбе одговори да је задовољан начином на који је отклоњен недостатак, као и ако подносилац притужбе уопште не одговори у остављеном року, Универзитетски омбудсман ће закључком обуставити поступак.

(12) Након добијања одговора из ставова 1 и 3 овог члана, Универзитетски омбудсман ће приступити прикупљању доказа и утврђивању релевантних чињеница ради утврђења да ли постоје повреде права и слобода чланова универзитетске заједнице.

(13) Након утврђивања свих релевантних чињеница и околности Универзитетски омбудсман закључком обавештава подносиоца притужбе да је притужба неоснована или утврђује да су постојали недостаци у раду органа управе Универзитета или његове чланице.

(14) Ако нађе да су постојали недостаци у раду органа управе, Универзитетски омбудсман ће упутити Препоруку органу управе Универзитета или његове чланице о томе како би уочени недостатак требало отклонити и о томе без одлагања обавестити подносиоца притужбе, односно доставити му Препоруку коју је упутио органу управе.

(15) Орган управе Универзитета или његове чланице је дужан да, најкасније у року од 30 дана од дана добијања Препоруке обавести Универзитетског омбудсмана о томе да ли је поступио по препоруци и отклонио недостатак, односно да га обавести о разлозима због којих није поступио по Препоруци.

(16) Изузетно, ако постоји опасност да ће због неотклањања недостатка, права подносиоца притужбе бити трајно и у значајном обиму оштећена, Универзитетски омбудсман у својој препоруци органу управе Универзитета или његове чланице може утврдити и краћи рок за отклањање недостатка, с тим што тај рок не може бити краћи од 8 дана.

(17) Ако орган управе Универзитета или његове чланице не поступи по Препоруци, Универзитетски омбудсман може о томе да обавести јавност, Ректора, Савет и Сенат, а овлашћен је и да препоручи утврђивање одговорности одговорног лица у органу управе Универзитета или његове чланице, у складу са законом, другим прописима и општим актима или покрене поступак против одговорног лица органа управе у складу са актом Универзитета који регулише рад етичких комисија и етичког одбора, то јест изрицање етичких мера у оквиру Универзитета.

Члан 12.

(1) Органи управе Универзитета или његове чланице имају обавезу да сарађују са Универзитетским омбудсманом и да му омогуће приступ просторијама и ставе на располагање све податке којима располажу, а који су од значаја за поступак који води без обзира на степен њихове тајности, осим када је то у супротности са законом.

(2) Универзитетски омбудсман има право да обави разговор са сваким запосленим на Универзитету и или његовим чланицама када је то од значаја за вршење послова из његове надлежности.

(3) Универзитетски омбудсман има право да, уз претходну најаву, присуствује заседањима свих органа управе Универзитета или његове чланице када је то од значаја за вршење послова из његове надлежности. Универзитетски омбудсман своје присуство може најавити и непосредно пре одржавања заседања.

(4) Органи управе Универзитета или његове чланице не смеју да предузимају мере у циљу нарушавања начела независности из члана 4 став 1 тачка 1 овог Правилника.

Члан 13.

(1) У свим фазама поступка контроле поштовања конкретних права и слобода чланова универзитетске заједнице (члан 5 тачка 1 овог Правилника), било да поступак води по притужби чланова универзитетске заједнице или по сопственој иницијативи, Универзитетски омбудсман ће одржавати контакт са заинтересованим члановима универзитетске заједнице, обавештавати их о току поступка и тражити од њих потребне податке и доказе, а по потреби и њихово мишљење о појединим питањима од значаја за поступак.

(2) Не одступајући од начела неутралности и непристрасности из члана 4 став 1 тачка 2 овог Правилника, Универзитетски омбудсман ће у вођењу поступка и посебно у комуникацији са заинтересованим члановима универзитетске заједнице водити рачуна о неравноправном односу у коме се они по природи ствари налазе у односу на органе управе Универзитета или његове чланице.

Члан 14.

Поступајући на општи начин ради унапређења стања у области за коју је надлежан (члан 5 тачка 2 овог Правилника), Универзитетски омбудсман:

1) на захтев органа управе Универзитета или његове чланице, или по сопственој иницијативи, даје мишљења приликом доношења прописа из њихове надлежности о питањима од значаја за заштиту права и слобода чланова универзитетске заједнице с тим да је орган управе дужан да размотри мишљење омбудсмана и изјасни се о њему, без обзира да ли је мишљење захтевао или га је омбудсман изнео по сопственој иницијативи;

2) доноси препоруке општег карактера или даје саветодавна мишљења у вези примене и тумачења закона, других прописа и општих аката и од значаја за заштиту права и слобода чланова универзитетске заједнице на захтев органа управе Универзитета или његове чланице, или на сопствену иницијативу;

3) по потреби, иницира измене или допуне прописа или доношење нових прописа Универзитета или његове чланице, с тим да су надлежни органи Универзитета или његове чланице дужни да разматрају иницијативу омбудсмана и изјасне се о њој.

Члан 15.

(1) У случају да се органи управе Универзитета или његових чланица, одговорна лица и запослени у њима, као и било који други члан универзитетске заједнице оглуше о своју обавезу сарадње са Универзитетским омбудсманом предвиђену овим Правилником или другим прописима Универзитета или уколико у датом року не отклоне неправилност у свом раду која је довела до повреде права и слобода чланова универзитетске заједнице утврђене у поступку пред Универзитетским омбудсманом, као и све штетне последице које су из те повреде проистекле, Универзитетски омбудсман је, осим мера предвиђених одговарајућим одредбама овог Правилника, овлашћен да предузме једну или више од следећих мера:

1) обавести јавност путем средстава информисања уколико је заинтересованом члану универзитетске заједнице утврђеном повредом права, и слобода нанета морална штета, или

је дошло до теже повреде права и слобода чланова универзитетске заједнице или у случајевима упорног и грубог одбијања сарадње са Универзитетским омбудсманом, уз претходну сагласност заинтересованог члана универзитетске заједнице;

2) захтева од Ректора да предузме мере из своје надлежности ради отклањања неправилности и противправности;

3) захтева да се на дневни ред Савета стави питање неправилног и противправног поступања које је констатовао и да Савет донесе одлуке из оквира своје надлежности ради отклањања тих неправилности и противправности и њихових штетних последица;

4) по потреби, обрати се надлежним државним органима или другим телима ван састава Универзитета, ради предузимања мера из њихове надлежности;

(2) Ако нађе да у радњама одговорног лица или запосленог на Универзитету или у јединици у саставу Универзитета, као и било ког другог члана универзитетске заједнице, има елемената кривичног или другог кажњивог дела, Универзитетски омбудсман је дужан да надлежном органу поднесе захтев, односно пријаву за покретање кривичног, прекршајног или другог одговарајућег поступка.

(3) Уколико се Универзитетском омбудсману лице обрати са притужбом или захтевом чија садржина не спада у његову надлежност, он ће га посаветовати да се обрати надлежном органу, а уколико се у притужби или захтеву члана универзитетске заједнице наводи да је учињено кривично или друго кажњиво дело, Омбудсман ће обавестити надлежни орган о изнетим тврдњама и проследити му сву документацију и доказе који су му предати.

Члан 16.

(1) Универзитетски омбудсман подноси Савету редован годишњи извештај у коме се наводе подаци о активностима у претходној години, подаци о уоченим недостацима у раду органа управе Универзитета или његових чланица подаци о општем стању

заштите права и слобода чланова универзитетске заједнице као и предлози за побољшање положаја чланова универзитетске заједнице у односу на органе управе Универзитета или његових чланица.

(2) Извештај о раду се подноси најкасније до 31. марта наредне године и објављује се на званичној интернет страници Универзитета и посебној интернет страници Универзитетског омбудсмана и другој одговарајућој универзитетској публикацији, а, по потреби, доставља се и средствима јавног информисања.

(3) У току године Универзитетски омбудсман може, по сопственој иницијативи или на захтев Савета, да подноси и посебне извештаје, ако за тим постоји потреба.

Члан 17.

(1) Универзитетском омбудсману у раду помаже Стручна служба Универзитетског омбудсмана, која ће се основати посебним актом Ректора, по стицању кадровских и материјалних услова.

(2) Организација, састав и рад Стручне службе ће бити одређени актом Ректора из става 1 овог члана.

(3) До стицања кадровских и других услова за формирање Стручне службе Универзитетског омбудсмана, Омбудсману у раду помажу дипломирани правници из Стручне службе Универзитета (најмање један), с тим да је њихово радно ангажовање на овим пословима сразмерно исказаним потребама институције Универзитетског омбудсмана.

(4) Лица из става 3 овог члана су дужна да се придржавају свих начела и правила рада Универзитетског омбудсмана прописаних Статутом, овим Правилником и другим прописима, а посебно начела поверљивости и непристрасности.

Члан 18.

(1) Седиште Универзитетског омбудсмана налази се у седишту Универзитета у Београду, у просторијама које посебном одлуком одређује Ректор.

(2) Универзитетски омбудсман има на располагању канцеларије и опрему (укључујући информационе технологије) неопходне за обављање његових активности.

(3) У случају потребе, Универзитетски омбудсман и лица која му помажу у складу са чланом 17 став 3 овог Правилника, могу да користе и канцеларијски простор ван седишта Универзитета, сходно одлуци Ректора или у складу са посебним споразумом између Универзитета и јединице у његовом саставу.

Члан 19.

(1) Овај Правилник ступа на снагу даном објављивања у гласилу „Гласник Универзитета у Београду“ и примењује се од тог дана, укључујући и све поступке пред Универзитетским омбудсманом који нису завршени до његовог ступања на снагу.

(2) Даном почетка примене овог Правилника престаје да важи Правилник о раду Универзитетског омбудсмана („Гласник Универзитета у Београду“, број 156/2010).

(Београд, 25. јун 2020. године; Број: 06-1110/9-20)

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА

Проф. др Александар Поповић, с.р.